

[RADA PRE MEDIÁLNE SLUŽBY, Zasadnutie č. 16/2026, 7.7.2026, bod č. 49]

Senát č.1 ([audio záznam](#) od 03:30.05)

Adam Valček (3:30.05): Začínam zasadnutie prvého senátu Rady pre mediálne služby. [...] Prvým bodom je pôvodný bod č.49. Je to podnet proti Slovenskej televízii a rozhlasu. Ja som podal 3.7. oznámenie o svojej zaujatosti pre pomer k veci, konkrétne k podávateľom podnetu. Rozhodnutím z toho istého dňa som bol predsedom Rady pre mediálne služby (RpMS) vylúčený k konania a rozhodovania o tejto veci. Ako náhradník za mňa bol určený Michal Dzurjanin, ktorý je tiež zasadnutia prítomný. [...] V zmysle rokovacieho poriadku by mal senát ďalej viesť jeho najstarší člen. Takže dávam slovo Kataríne Začkovej.

Katarína Začková, vedie rokovanie senátu (03:31.03): ...

Ondrej Krivuš, podpredseda RpMS, spravodajca (03:31.25):

Je to asi najobsiahlejší zatiaľ podnet, ktorý sme mali, kde sa podávatelia sťažujú, ten podnet je určený voči STVR, a hlavne voči programu *Správy*. Týka sa to 15 vysielacích dní, dohromady 25 podnetov z novembra 25 a februára 26. Mimo iného podávateľ podnetu aj vyčíta akoby pôsobenie, alebo najskôr žiada Radu, aby sa pozerala na podnet zo širších súvislostí. A zároveň v tom podnete akoby naznačuje, že nejakým spôsobom manažérske zásahy sa negatívne odzrkadlili na dôveryhodnosti médiá.

Ja by som chcel v rámci toho aj aby odzneli všetky informácie, a aj zachovania nejakej objektivity povedať, že problém dôveryhodnosti médií je v celej Európskej únii. Aj na Slovensku nastal pokles dôveryhodnosti médií, a všetkých nielen STVR. Bolo to tu spájané nejakým spôsobom s persónou riaditeľky. Nie úplne s tým súhlasím, lebo môže to pôsobiť, že to je politicky motivované. Ale dobre. Rozmýšľam teraz, že ako to viesť, lebo tých bodov je skutočne veľa.

Keď vidíme bod po bode, tak ja sa stotožňujem s väčšinou podkladov aj rozhodnutí, ktoré nám [pripravila Kancelária](#), aj s jej argumentáciou. Sú tam však 2 body, kde by som mal niekoľko pripomienok. Môžeme takýmto spôsobom aj otvoriť debatu, kde budeme spomínať body, kde máme nejaké pripomienky – buď k argumentácii Kancelárie voči podnetu podávateľa, alebo odporúčanému rozhodnutiu. [...]

Ja mám vlastne poznačené, čo mi tak zarezovalo v hlave, bol príspevok zo dňa 14.11., bola diskusia premiéra vo študentmi v Poprade, kde podávateľ podnetu namieta, že v reportáži sa nespomenula veta, ktorú väčšina médií ostatných kritizovala a zároveň, že sa nespomenul odchod študentov.

Tu ja by som v tejto diskusii iba chcel spomenúť myšlienku, že neviem či je správne použiť tento argument, že o incidente informovali všetky ostatné relevantné médiá – môže to byť taký precedens. Úlohou verejnoprávneho média nie je mechanicky kopírovať agendu, naratívy komerčných či mienkotvorných denníkov a malo by hodnotiť príspevok na základe toho či bol sám osebe vyvážený a informačne [?], a nie preto, že STVR neodvysielala niečo čo inde vysielajú. Okolo tohto by som chcel počuť Váš názor, lebo argument, že niektorí to podali takto a STVR-ka takto, nemusí znamenať, že STVR-ka je neobjektívna.

Katarína Začková (03:36.00):

Ja na tomto konkrétne, ak ideme hovoriť o tomto bode tak súhlasím so správnym konaním skôr kvôli tomu, že sa na tom príspevku nesmierne nepáči porovnávanie s útokom pána Cintulu na pána premiéra. Ja to považujem už naozaj za trochu hystericky ako fakt, aby sa to použilo v takejto reportáži, lebo keď sa to tak zoberie, tak potom by sme mohli hovoriť o volebných prieskumoch - kto má rád premiéra, kto nemá rád premiéra. Ale spájať to s Cintulom týchto študentov, to sa mi zdalo naozaj pritiahnuté za vlasy až trochu hysterické. A preto vlastne s tým správnym konaním jednoznačne súhlasím, aj keď je to možno, že len čiastkový problém. My vysielateľovi nič nediktujeme, ale my musíme niekedy spracovať to, čo je naozaj objektívne. Ja na Rade veľakrát počúvam to, že my sme predovšetkým orgán, ktorý má hodnotiť právne aspekty. A nehodnotí len kvalitu, ale ja si myslím, že aj kvalita, aj právne aspekty spolu veľmi úzko súvisia.

O. Krivuš (03:37.12):

Prepáč, toto s tým študentom bolo 13.11. Ja spomínam diskusiu so študentami 14.11. v Poprade. A ten s Cintulom to bolo deň predtým, to bolo 13. vysielané.

Michal Dzurjanin, predseda RpMS (03:37.35):

To bolo v akom príspevku, ten ilustračný záber?

O. Krivuš: Kde Smer kritizuje PS a zneužitie študenta a namietaný nevyvážený priestor a manipulatívne vizuálne prepojenie študenta s atentátnikom Cintulom, že to bolo ako keby naraz. Kde Kancelária v podstate hovorí, že to sú ilustračné zábery, ktoré vytvoril Gašpar...

M. Dzurjanin: Tibor Gašpar, podpredseda parlamentu.

K. Začková (03:38.02):

Neviem ako teraz právne urobiť, ale ja by som napríklad rozšírila to správne konanie aj na 13-teho. Mne sa to trochu zlieva ako, lebo to bola tá istá téma. Hovorím čo sa mi na nej ako najviac nepáčilo, to porovnanie s Cintulom. To považujem za naozaj veľmi ako zlý ťah. Takto, neviem či ideme teraz diskutovať len o tom bode alebo celkovo o bode 49 alebo teda iba o tejto reportáži?

M. Dzurjanin: Myslím, že tá diskusia by malo byť celkovo k bodu 49.

K. Začková: Áno. V tom prípade by som trochu inak možno začala.

Ja mám pocit, proste, jednak súhlasim s Ondrom, a dokonca ja si myslím, že som tu oveľa dlhšie a ja sa nepamätám za históriu, že by tu bol takýto podnet, s takým množstvom správ, že je to predsa len tak trochu výnimočná situácia. Ja som z neho, keď som sa doňho pustila, bola z toho až trochu vydesená, koľko toho je, koľko si toho treba pozrieť a načítať a neviem čo. Celkovo sa mi zdá, že tá RTVS...

M. Dzurjanin: STVR

K. Začková:

...STVR, nie problém až taký kvôli tomu, že tam boli také čistky. Neriešme teraz čistky.

Celkovo tie reportáže sú trochu povrchné, chýba im historický kontext, je na tých reportážach vidieť, že sú tam, chýbajú im vekovo zmiešané tímy, ktoré nemajú vlastne nijaký historický náboj, ktorý by dodal tým reportážami istú hodnotu. To vidím v tých reportážach ako základný problém. Preto sa mi mnohé zdajú povrchné. Samozrejme, nevzťahuje sa na každú z nich správne konanie, lebo keby sme aj navrhli správne konanie, tak sa nedopracujeme k nejakému konzistentnému výsledku. Čiže v tom vidím problém.

Na druhej strane, ja som si aj poznačila hodnotenie niektorých hodnotení, alebo teda oceňujem tú prácu tej našej Kancelárie lebo pripraviť analýzu k toľkému množstvu príspevkov, to muselo byť veľmi ťažké, samozrejme.

Na druhej strane sa mi na niektorých miestach zdalo to hodnotenie trochu alibistické. Na jednej strane priznávame, že odvysielaný citujem „*príspevok mohol obsahovať viac informácií k danej témy, prípadne k vyjadreniu dotknutej osoby Naďa ale podľa nášho názoru nebola zistená taká miera možného zásahu*“.

[príspevok č. 23 zo 6.2.2026, náš celý podnet [na tomto linku](#)]

Toto sa opakovalo ako dosť často a to nadväzujem na to, čo som povedala pred chvíľou - o tom, že veľakrát hovoríme, že hodnotíme len právny aspekt. Ale takisto aj v tom práve

platí, že existuje nejaký právny názor, kde ja si vyberiem to, čo z toho práva mi tak trochu vyhovuje. A toto mi v niektorých prípadoch pripomína, že... Chcem povedať, že - nie je to až také zlé na správne konanie, ale pritom máme k tomu výrazne výčitky. A toto je podľa mňa taká veľmi tenká hranica, o ktorej by sme možno, že vôbec viac mali diskutovať a to tento bod 49 preukázal. To som chcela povedať k takému celkovému hodnoteniu.

Navyše sa priznáva ako jeden problém, ktorý sme povedali aj minule na diskusii v RTVS, že chýba tam výrazne dramaturgia v tých príspevkoch. Lebo oni tam samozrejme berú nových redaktorov, ale potom v tom prípade je oveľa väčšia zodpovednosť na dramaturgoch a na editoroch. A tá funkcia, pokiaľ sa ja pamätám, sa vždy v televízii podceňovala. Čiže toto je také všeobecné hodnotenie.

Chcela som navrhnúť, aby na záver, aby sme dali o 2 správne konania navyše - a to 17. november a ten 13. bod. [príspevok č. 5 z 13.11.2025]

Ak chcete ešte niečo do diskusie, nech sa páči. Potom dáme hlasovať či súhlasíme s tým návrhom, ktorý nám nechala Kancelária Rady.

M. Dzurjanin (03:42.51):

V prvom rade tento podnet považujem sa neštandardný. Lebo človek znály mediálneho prostredia a práce Rady pre mediálne služby vie v akom režime Rada pracuje. A naozaj, dať takmer 3 desiatky podnetov v jednom podaní, aby sa nimi Rada zaoberala. Neviem či má byť cieľom paralyzovanie činnosti Rady alebo čo je za tým?

Keď som si to ako dôsledne preštudoval celý materiál, tak môžem konštatovať, že z tohto podnetu jasne poznať naratív autora podnetu, ktorý má isté videnie sveta a očakáva, že verejnoprávny vysielateľ mu bude poskytovať informácie podľa jeho požiadaviek. Od to máme pluralitu mediálneho trhu, že dajú sa dohľadať informácie aj inde. Podľa môjho názoru Slovenský rozhlas a televízia v týchto príspevkoch, ktoré boli predmetom podania, poskytoval potrebné penzum informácií na primeranej ploche. Vieme predsa, aký formát má spravodajstvo, že tam nemožno dávať informácie, ktoré vo všeobecnosti ten divák alebo poslucháč pozná. To znamená, že pred tým prijímačom nesedí človek, ktorý sa tu zrazu akože objavil a nerozumie súvislostiam. Čiže z tohto hľadiska množstvo tých výhrad, ktoré sú v podnete prezentované, sú z môjho pohľadu irelevantné alebo neopodstatnené.

Ak Kancelária Rady navrhuje začať správne konanie v 2 prípadoch - konkrétne ide o prípad, alebo o materiál reportáž z diskusie, zo stretnutia premiéra Roberta Fica so študentmi v Poprade. A druhý sa týka eskalačného kanála, áno, ďakujem.

Z môjho pohľadu, ak nebola súčasťou príspevku informácia, kam Robert Fico študentov posielal - je to na pováženie - ale z môjho pohľadu to nie je informácia, na ktorej ten materiál akože mal stáť, nie je podstatná pre priebeh tohto stretnutia. Pretože sami vieme, že čo sa dialo potom... Povedzme si, že ak sa študent, teraz bez ohľadu na to, čo na tlačovke akože prezentoval podpredseda Smeru Tibor Gašpar, ak sa vzápätí objaví na nejakých mítingoch človek, ktorý akože ostentatívne z toho stretnutia odíde, tak v podstate je úplne nepodstatné, že čo pán premiér Fico povedal, pretože zjavne to naznačuje, že mohlo ísť o dlhodobu plánované podujatie.

Z môjho pohľadu informácia, že študenti z toho stretnutia odišli je zásadná, už bez ohľadu na to, čo pán premiér povedal, odišli by z toho stretnutia bez ohľadu na to, či by im povedal.

Čiže ani v tomto prípade nevidím dôvod na začatie správneho konania.

A čo sa týka toho druhého prípadu - príspevku o eskalačnom kanáli - z môjho pohľadu tam odznegli všetky informácie. V zhlásení odznelo, že informáciu priniesol ako prvý portál Marker, ďalej vo vyjadreniach expremiéra Hegera aj Ódora odznelo, že aké príspevky boli eliminované. A to, že bol použitý výraz cenzúra - z môjho pohľadu je celkom obhájiteľné, pretože ako vysvetlíte divákovi alebo poslucháčovi, na krátkej ploche, ktorá je vyžadovaná v spravodajstve, význam slova, že „moderovanie diskusie“, hej? O tom sme tu hovorili ešte s predchádzajúcim riaditeľom Kancelárie.

A rozmýšľal som v nejakých súvislostiach, že keď v 70-tych rokoch boli nejaké publikácie zakázané, alebo aj v dávnejšej histórii, páli sa knihy ešte niekoľko storočí pred nami. Ale poďme do tej neďalekej histórie napríklad 50 rokov dozadu - no bola tu cenzúra, niektoré knihy nemohli vychádzať, respektíve ak vyšli, boli zlikvidované.

Toto je tiež svojím spôsobom cenzúra, aj keď nazvala takým ľúbivejším spôsobom alebo štýlom. Newspeak, ktorý tie veci tak ponúka v diplomatickom nejakom prevedení. To znamená, **nevidím ani tam dôvod na začatie správneho konania.**

A čo sa týka týchto dvoch materiálov [referuje k príspevkom č. 5 z 13.11. a č. 8-10 zo 17.11.2025, ktoré K. Začková navrhla pridať k 2 pôvodným návrhom Kancelárie] - áno, použitie ilustračných záberov atentátnika Juraja Cintulu nie je práve najšťastnejšie.

Ale tiež to nie je na začatie správneho konania podľa mňa.

A čo sa týka vysielania k 17. novembru, to by ma teda zaujímalo prečo navrhuješ začínať správne konanie? Ale z môjho pohľadu, a to mám k tejto téme blízko - naozaj už toľko

rokov informácií odznieva k týmto záležitostiam a z odstupom času stále viac a viac a stále menej a menej dôveryhodných, že to je už naozaj absentujúca akože historická skúsenosť. Že v podstate možno o tom informujú neraz redaktori, ktorí v danom období sa možno ešte neboli na svete, alebo sa možno vtedy hrali kdesi v piesku.

Čiže je to dôležitá záležitosť, alebo dôležitá téma, ale či kvôli tomu začínať správne konanie, to je na pováženie, budem čakať na Tvoju argumentáciu.

O. Krivuš (03:49.54):

Ešte predtým než dostaneš slovo by som chcel dodať k reportáži o eskalačnom kanáli, že 2 dni predtým - 17.11. - bola reportáž, ktorá sa venovala tejto problematike a vysvetľovala to dopodrobna. A potom vlastne, nemôžeme povedať, že by RTVS-ka mala záujem nejako úmyselne ukrátiť diváka o nejaké informácie z tejto problematiky, lebo dva dni predtým sa tomu venovala.

A ešte jednu vec doplním iba, že dramaturgia má právo na vlastnú redakčnú autonómiu a bol by som nerád, keby my ich svojimi nejakými rozhodnutiami tlačíme napríklad do kopírovania ostatných médií. Lebo je pravda, že... No videl som jednoducho za tým ako keby kampaň opozičných médií, aj čo sa týka protestov, ešte keď boli tie spomínané čistky, s ktorými akože ja nesúhlasím tiež, že nemalo by sa takto k tomu pristupovať, ale v Česku napríklad sa deje úplne to isté. Tiež taktiež čierne trička nastúpené, taký istý naratív, skoro identické názvy. Katka...

K. Začková (03:51.19): Dobre...

M. Dzurjanin (03:51.23):

Pani predsedajúca, ja som povedal, že ma bude zaujímať Tvoj názor, ale ja by som ešte k tomu materiálu dve veci spomenul.

Tam je namietaný príspevok o tom, ako Progresívne Slovensko predstavilo tieňový kabinet. A autor podnetu namieta, že neobjavili sa v tom príspevku zástupcovia subjektov, s ktorými Progresívne Slovensko počíta na spoluprácu, ale komentoval to tam poslanec Hnutia Slovensko, ktorý konštatoval, že rozhodne volič. Rovnako autor podnetu namieta podľa neho ironickú poznámku premiéra Fica, že vlastne opozícia má už všetko dohodnuté.

Ale z môjho pohľadu, ja tam nevidím akože nejakú iróniu, hej? To je faktom, že opozícia tú akože dáva dohromady nejaké zostavy, ktoré sú v tejto chvíli naozaj otázne, pretože aký bude výsledok volieb to dnes nikto nemá sklenenú guľu, aby to vedel povedať.

A opäť sa vrátim k tomu, že tie spravodajské príspevky majú nejaký rozsah časový. A keď sa tam majú objaviť relevantné tvrdenia, tak z toto pohľadu je fakt relevantný názor Hnutia Slovensko, ktoré je opozičná strana. A keď jej človek povie, že veď napokon volič rozhodne o tom kto tú vládu bude skladať, alebo teda tú spolupracujúcu zostavu koaličnú, to je úplne na mieste. Ja nevidím, že čo tam na tom príspevku akože nebolo v poriadku. To je jedna vec.

[Náš podnet sa nijako netýkal zastúpenia Hnutia Slovensko v reportáži, podstata bola úplne inde – nakoniec, tu je znenie popisu problému ako je uvedený v našom podaní, ide o príspevok č. 2 z 11.11.2025:

„V predmetnej reportáži vysielateľ informoval o predstavení tieňovej vlády opozičnou stranou Progresívne Slovensko. Správa bola zaradená až v druhej polovici relácie (ako 18. príspevok, približne po 28 minútach vysielania), napriek tomu, že ide o významnú politickú udalosť týkajúcu sa preferenčne najsilnejšieho opozičného subjektu. V rámci reportáže nebol poskytnutý priestor predstaviteľom ďalších relevantných opozičných subjektov, ktoré mali byť súčasťou deklarovanej spolupráce. Naopak, zaznel hodnotiaci až ironizujúci komentár predsedu vlády SR. Súčasne došlo k významovému posunu prezentovanej informácie, keď bolo uvedené, že PS „vylúčilo“ jeden z opozičných subjektov, hoci takýto záver explicitne z prezentovaných výstupov nevyplýval.“]

Ďalšia vec. Týka sa to výročia vojny na Ukrajine. Povedzme si, že aj keď momentálne tento konflikt je datovaný od februára, konkrétne od 24. februára 2022 treba si povedať, že tam tie problémy pretrvávali minimálne 8 rokov predtým. Dnes ma zhodou okolností zaujal príspevok v Rádiožurnále Slovenského rozhlasu, kde citovali – robil to Martin Rajec, spravodajca z Washingtonu - venoval sa téme samitu NATO v Turecku a spomínali tam aj prezidenta Trumpa, ktorý zhodou okolností deklaroval, že od nástupu do funkcie do 24 hodín konflikt ukončí.

Toto, že sa tomu ako médiá nevenujú, toto autorovi podnetu akože neprekáža, hej? To znamená, že je tu selektívne videnie, podľa istého naratívu, ktorý v tejto chvíli je otázne, že do akej miery je aktuálny.

[Náš „naratív“ je jasný – jednoznačne stojíme na strane Ukrajiny, ako obeť nevyprovokovanej agresie zo strany Ruska, krajiny brániacej už viac ako 4,5 roka vlastné územie, vlastný národ, vlastnú slobodu.

Stojíme na strane slobody, ľudskej solidarity, a hodnôt právneho štátu v duchu nášho členstva v EÚ, NATO, a v zmysle Rezolúcie OSN odsudzujúcej túto ruskú agresiu, pretože my sme Slovensko, ale my sme aj Západ, sme NATO, sme EÚ, sme Brusel.

Navyše, náš podnet sa nevenoval pokrytiu júlového summitu NATO, ale poukazoval na vizuálnu manipulatívnosť zobrazenia 4. výročia začiatku ruskej vojnovnej agresie na Ukrajine vo februári – nakoniec, tu je znenie popisu problému ako je uvedený v našom podaní, ide o príspevok č. 25 z 24.2.2026:

„Vysielateľ zaradil tému štvrtého výročia ruskej invázie na Ukrajinu na začiatok spravodajskej relácie a venoval jej samostatný blok s využitím infografík a zahraničných vstupov (napr. z Bruselu či Kyjiva). V úvode správne zaznelo, že ide o porušenie medzinárodného práva a Charty OSN, pričom pozitívne možno hodnotiť aj snahu o vizualizáciu vývoja konfliktu a zmien na okupovanom území.

Napriek tomu však celkové spracovanie pôsobilo povrchné a neadekvátne. Obraz vojny bol výrazne oslabený – ilustračné zábery nezodpovedali rozsahu utrpenia a deštrukcie, absentovali autentické výpovede obetí či utečencov a neboli prezentované osobné príbehy. Rovnako neboli dostatočne zachytené relevantné udalosti (napr. priebeh podporných zhromaždení) ani niektoré dôležité fakty, vrátane politického kontextu na Slovensku. Závažným zistením je aj to, že vysielateľ venoval väčší priamy časový priestor prezidentovi Ruskej federácie než prezidentovi Ukrajiny, pričom vyjadrenia Vladimíra Putina neboli zasadené do kritického ani faktického kontextu. [...]

Absentujúci kontext pri vyjadreniach predstaviteľa štátu – vojnového agresora, spolu s ich nevyváženým časovým zastúpením, mohol viesť k skreslenému vnímaniu reality konfliktu. Rovnako problematická je aj audiovizuálna stránka spravodajstva, ktorá nedostatočne reflektovala rozsah a charakter vojnových udalostí, čím mohla bagatelizovať ich závažnosť. Nedostatok autentických výpovedí, chýbajúce kľúčové informácie a selektívne rámcovanie udalostí mohli v konečnom dôsledku oslabiť schopnosť diváka vytvoriť si informovaný a vyvážený názor na predmetnú tému.“]

A dnes napríklad ten prezident Trump, ktorý sa tam vyjadril, že telefonoval aj s ruským lídrom aj s ukrajinským, a podľa neho teda akože už ten konflikt bude čoskoro ukončený. No uvidíme kedy bude ukončený, hej? Lebo tých vyhlásení už bolo. Ale to som odbočil. V podstate súčasťou podnetu je nedostatočné informovanie o situácii na Ukrajine. A konkrétne teda akože ruský agresor, hej? Rezolúcia OSN odsúdila.

K. Začková: [...]

M. Dzurjanin:

Nie, pozor. Nie, tam Kancelária dala stanovisko, že to nebolo, že tam nie je dôvod na začiatok správneho konania. Ale ja poukazujem akože na úroveň toho podnetu, ktorým

sa tu zaoberáme, ale naozaj sme sa tým zaoberali. Len sa vrátim k tomu, že veď ak niekto vyhľadáva tento typ informácií, je tu dostatok zdrojov kde takéto informácie nájde. Ako má vysielateľ verejnoprávny vysielateľ to je vec akože kontrolných orgánov, či už Rady STVR, alebo aj našej, **ale ja nevidím na základe tohto podnetu dôvod na žiadne začatie správneho konania.** Končím, ďakujem.

K. Začková (03:55.37):

Ja tú cenzúru vidím ako začiatok správneho konania, keďže išlo o veľmi známu udalosť a my sa pri našich hodnoteniach a analýzach alebo Kancelárie Rady veľakrát odvolávame na to, že aj z iných médií vyplývajú tieto a tieto informácie, ktoré dopĺňajú svojim spôsobom objektivitu. Lebo čo je to objektivita? Objektivita je samotná téma, nie to, že tam postavím dvoch proti dvom, hej? To je tá mechanická objektivita. Ale keď, toto bolo dosť vážne čo povedal ten pán Fico nakoniec... proste sa rozchádzal s tými študentami, to je dosť vážna vec.

M. Dzurjanin: ...aby išli na Ukrajinu.

O. Krivuš (03:56.23):

Lebo toto bolo v diskusii, toto čo spomínaš. A cenzúra bola 19.11.

K. Začková (03:56.30):

Hej, hej. Ale preto ako mne sa zdá to hodnotenie, keď už hovorím o nejakom alibizme, že na jednej strane, keď nám to vyhovuje hovoríme, že nemáme sa pozeráť na iné médiá, na druhej strane sa odvolávame, keď hodnotíme objektivitu pri iných príspevkoch. To to ako nie je celkom... A to je dosť dôležité podľa mňa.

A druhá vec, Michal, Ty hovoríš, že nie je dôležité čo povedia ostatné verejnoprávne televízie, teda ostatné televízie, nech si to vyhľadajú a tak. Ale vieme veľmi dobre, že nielen Rada, alebo niektoré štátne orgány, ale aj verejnosť má väčšie nároky na verejnoprávne médium ako na ostatné médiá. Čiže ako preto sa možnože posudzujú trochu citlivejšie ako ostatné.

Ja som dokonca, mne sa, keby sme mali ísť reportáž po reportáži, tak mne sa tam pri mnohých reportážach strašne veľa vecí nepáčilo. Tá Laura Kovesi hovorí napríklad o daňových prehmatoch a nevyužití priestor Laury Kovesi, aby vysvetlila v čom je ten naozaj ten najväčší problém pri tých daniach, tak to považujem tiež trochu za prúser aj keď to malo len nejakú minútu alebo dve minúty. Ale aj do tých dvoch minút sa dá aspoň pokúsiť o analýzu. **[príspevok č. 4 z 12.11.2025]**

Čiže preto sa mi tie...

Súhlasím s Tebou, že mali tie sťažnosti taký, ako si to správne povedal, svoj vlastný naratív. Dosť podobný, jeden ako druhý, ku jednej ako druhej reportáži.

Na druhej strane sa mi tie reportáže zdajú veľakrát, že im niečo chýba. A takisto mám väčšie nároky na verejnoprávne médium.

A čo sa týka toho, môžeme dať hlasovať kvôli tým správnym konaniam.

Ivan Tarabčák, poverený výkonom funkcie riaditeľa Kancelária (03:58.43):

Ja by som ešte ak môžem, sa vyjadril k nejakým veciam, ktoré vlastne odzneli. Akoby ten alibizmus, respektíve akým spôsobom sme to vyhodnocovali. Ono to je vlastne vždycky, totižto jednak má vysielateľ má právo na slobodu prejavu na jednej strane, na druhej strane vlastne verejnosť má právo na objektívne informácie a vždycky vlastne tu dochádza k tej správnej úvahe, kedy správny orgán musí vyhodnotiť, ktorá strana má zrovna v tom konkrétnom prípade akoby navrch.

Povedzme keď tam píšeme ich nedostatkoch, ale ktoré nemajú za následok porušenie objektívnosti, to nie je nejaký alibizmus z našej strany, ale je to v tom, že my musíme sa proporcionálne pozeráť na tie jednotlivé práva, čiže či je proporcionálny zásah do práva na slobodu prejavu v tom konkrétnom prípade alebo či nejaká malá chybička alebo povedzme, že nie ani chyba, ale malý nedostatok je už dostatočný na to, aby sme vôbec začali správne konanie. Čiže ono to je vyslovene o tom vyvažovaní tých jednotlivých práv, kedy ten orgán musí sa na to pozeráť komplexne.

A plus vlastne každý ten program musíme vždy posudzovať samostatne. Čiže nie, nie je možné akoby sa odkázať, že už v minulosti o tom informovali, lebo vždy každý program pre toho diváka je každý program samostatne, každý program je nový. Čiže nie je možné očakávať, že si divák pozrie povedzme k tej téme iný program alebo v inom médiu, ale vyslovene len ten jeden konkrétny program.

To je ten problém pri tom eskalačnom kanáli, že jednak ten názov samotný už je hodnotiaci. Vlastne hovorí o cenzúre, hoci podstata vlastne bola iná. Plus tam chýbali presne tie podstatné informácie, že kto bol zdrojom, lebo to zaznelo iba v tom predtým príspevku, v tom staršom [v iný deň]. A takisto absentujú informácie o tom, čo bolo podstatou toho nahlasovania.

Keď sa odkazujeme na iné médiá, to nerobíme z toho dôvodu, že divák si môže dohľadať ďalšie informácie, ale z toho, že ten vysielateľ, že tá informácia bola už verejne známa. Tým pádom vysielateľ ju mohol zaradiť do toho programu. Čiže toto je podstata toho,

keď hovoríme, že už v týchto týchto médiách to bolo, o tom bolo informované, tak je to z tohto dôvodu.

To je vlastne pri tej Ukrajine, pri tej diskusii **[príspevok č. 6 zo 14.11.2025]**, že v iných médiách odznala táto informácia, teda bola verejne dostupná, že to tam odznalo. Preto vlastne pre nás je akoby neúplný. A samotné vlastne rámcovanie toho programu je úplne iné ako by bolo, keby tam tá informácia napríklad odznala.

Čo sa týka tej dramaturgie, tak to viac-menej patrí pod slobodu toho vysielateľa, ktorý si určuje dramaturgiu programu a my potom posudzujeme len ten výsledný produkt.

Ešte čo sa týka akoby tej samotnej veľkosti podnetu, tak ono to viac-menej vyplýva z toho, že oni tam aj spomínal *Nariadenie o slobode médií*. Kedy ich cieľom je očividne poukázať na nejaké systémové, možno zlyhanie verejnoprávneho vysielateľa, ktoré z nášho pohľadu tam nie je, keďže vlastne samotné príspevky, aspoň v tomto prípade, samotné príspevky podľa nášho názoru neboli v rozpore s tou podmienkou objektívnosti. A zároveň nám ten zákon v prvom rade prikazuje alebo dáva oprávnenie vyhodnocovať to vlastne v rámci výročnej správy po celý predchádzajúci rok. Čiže my sme vlastne aj písali v tom materiáli, že mnohé tie príspevky sme mali presne, pretože sme ich monitorovali do výročnej správy za účelom vyhodnotenia nezávislosti fungovania verejnoprávneho vysielateľa. A takisto vlastne aj budúci rok vo výročnej správe bude tiež zhodnotenie za celý tento rok čo sa týka akoby fungovania samotného vysielateľa. Ono aj to Nariadenie je skôr postavené na tom, že členské štáty majú určiť vlastne nejaký nezávislý orgán, ktorý, ktorý bude monitorovať a tie výsledky sa potom zverejňujú. To je u nás presne premietnuté v tom, že vo výročnej správe sa zverejňujú tie výsledky monitoringu a analýza fungovania verejnoprávneho vysielateľa. Čiže to je asi to podstatné.

[Nariadenie, alebo [Európsky akt o slobode médií](#) uvádza samozrejme aj iné aspekty. Medzi nosné z nášho pohľadu patria viaceré časti uvedené v Preambule, predovšetkým však čl. 5 ods.1 o tom, že „Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia verejnoprávnych médií boli redakčne a funkčne nezávislí a aby svojmu publiku poskytovali pluralitu informácií a názorov nestranným spôsobom v súlade so svojím poslaním verejnoprávnej služby vymedzeným na vnútroštátnej úrovni v súlade s protokolom č. 29.“

Iný dôležitý fakt je, čo Rada vo svojej aplikačnej praxi používa pre posudzuje kritéria objektívnosti – pomôžeme si citáciou z viacerých vlastných podkladových materiálov Rady:

„Medzi kritériá objektívnosti spravodajstva vo všeobecnosti zahrňame: relevanciu, transparentnosť, presnosť, úplnosť, vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, osvojenie si pozície odstupu a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva, absenciu stránenia.“]

Hlavne teda podstatou je to, že naozaj ten prístup náš je konzistentný v tom, ako vlastne posudzujeme príspevky, tieto spravodajské programy, aj v minulosti, aj doteraz, takisto aj v súlade s judikatúrou našich súdov. A pokiaľ vlastne hovoríme o nejakých chybách v rámci programu, ktoré nemajú za následok porušenie, alebo teda nejaké možné porušenie povinnosti, tak je to vyslovene o tom, že z nášho pohľadu vlastne prevážila sloboda prejavu nad právom na informácie. V tom konkrétnom prípade.

M. Dzurjanin (04:04.01):

Čo sa týka tej dôveryhodnosti, dnes vyšla správa, že spravodajstvu dôveruje 19 percent oslovených... čo je naozaj hrozné číslo by som povedal.

[Aha.]

A pokiaľ ide o dôveryhodnosť STVR, tomu vývoju sa ani nemožno čudovať vzhľadom na dianie okolo tejto inštitúcie, keď došlo k zmene k RTVS na STVR, akým spôsobom bola kreovaná rada, médiá o tom písali. Nech každý posúdi do akej miery opodstatnene, ale samozrejme na tých ľudí to má vplyv. Keď počúvate informácie o tom dianí, napokon sme to mali aj v tej výročnej správe... Lebo je to v rozpore s tými európskymi ustanoveniami, keď dozorný orgán je zložený akože výlučne zo zástupcov vládnej koalície.

[Aha.]

A keď sa táto téma komunikuje, tak potom máme tu isté percento, a nie malé, verejnosti, ktoré je naladené opozične voči vláde. Takže logicky títo ľudia pri takomto vývoji tomu vysielateľovi dôverovať nebudú. Ale jedna vec je tá dôveryhodnosť a druhá je kvalita tých príspevkov. Ja musím povedať, že sledujem správy na rôznych staniciach a nemožem povedať, že by som mal voči správam STVR nejaké zásadné výhrady a pochybenia, teda zásadné výhrady voči obsahu. Aj keď je jasné, že nájdú sa pripomienky. A tie pripomienky sa nájdú aj pri iných vysielateľoch. Kľúčové je, aby informácia odznela a potom ju je možné rozoberať v iných formátoch.

[Pár minút dozadu riaditeľ Kancelárie Ivan Tarabčák povedal, aj v zmysle ustálenej aplikačnej praxe Rady, že „...každý ten program musíme vždy posudzovať samostatne. Čiže nie, nie je možné akoby sa odkázať, že už v minulosti o tom informovali, lebo vždy každý program pre toho diváka je každý program samostatne, každý program je nový.

Čiže nie je možné očakávať, že si divák pozrie povedzme k tej téme iný program alebo v inom médiu, ale vyslovene len ten jeden konkrétny program.“]

Opäť sa vrátim k tomu Popradu. Ak redaktorka nezverejnila informáciu, že premiér posielal tých účastníkov debaty na Ukrajinu. Možno, nie možno... Vieme ako to funguje. Tieto záležitosti niekto z účastníkov debaty nahrá na mobil a poskytne ich komerčnému vysielateľovi. Ťažko povedať, že či ich mala k dispozícii, nemala k dispozícii tie zábery. Ale pointa je, že či najskôr sa dvihli študenti a premiér povedal, že choďte na tú Ukrajinu, alebo najskôr on im povedal, a to bol pre nich impulz, aby sa zdvihli a odišli. Z môjho pohľadu nie je podstatné čo im povedal. Oni čakali na impulz, na základe ktorého sa zdvihnú a odídu, pretože to bolo cieľom účastníkov tej debaty, aby vyvolali takúto situáciu.

K. Začková (04:07.37):

No málo tam bolo zargumentované to, že sa povedalo, že tí študenti boli zmanipulovaní a to ako protiargument mi tam chýbalo jednoducho. Okrem toho, že to povedala tá pani profesorka, alebo...

O. Krivuš (04:08.05):

...a boli aj nejaké rozhovory s tými študentami a niektorí vlastne nevedeli, že čo idú.

Ale späť k objektivite tej reportáže. Podľa mňa sa baviť o tom, že do akej miery to robí z tej reportáže neobjektívnu reportáž, že to nespomenuli. Lebo dramaturgia si vybrala body, ktoré spomenula, tieto nespomenula. A jediný v podstate argument čo v tomto prípade vidím je, že ostatné médiá to ako keby prebrali. Ale otázka je, že či tie ostatné médiá v prvom rade chceli, alebo nie, že v prvom rade – či chceli, urobili v prvom rade kauzu, že odišli od premiéra. STVR informovala, že mal diskusiu so študentmi, a títo, že študenti sa zdvihli a odišli preč. Či rozumiete?

M. Dzurjanin (04:09.05):

Zaznelo v tom príspevku, že odišli? Zaznelo. Keď berieme, že kto-čo-kde-kedy.

Tak čo bol premiér na diskusii so študentmi? Áno. Teda premiér, bol na diskusii so študentmi, kde – v Poprade, kedy – vieme. Je to tam zarámčované. A o tom priebehu, študenti neboli spokojní, odišli. To, že... z môjho pohľadu je irelevantné, ten obsah, na základe čoho odišli. V spravodajstve zaznela informácia, že odišli a zvyšok nech sa rieši niekde inde.

[Aha. Predseda Michal Dzurjanin naráža na základné novinárske atribúty správy, v angličtine známe aj ako 5W principles – *What-Who-When-Where-Why*. Ako vidieť, predseda vynechal vysvetľujúci, kontextuálny element – *why* - teda prečo. Prečo?

Ten nie je podstatný? Práve naopak, pre pochopenie súvislosti medzi ostatnými elementami je priam kľúčový. Tam smerovalo aj gro nami namietaných reportáží – chýba im patričný kontext, ukotvenie, hĺbka, nielen formálne naskicovanie základných znakov, aj farba, tón, ktorý robí z reportáže skutočne profesionálny kus.

Tu je však možno presnejšie dekódovať pohľad niektorých členov Rady – nejde o obsah, ide o naplnenie formálnych znakov. Je zjavné, že náš pohľad sa v tomto zásadne líši.]

I. Tarabčák (04:09.46):

To je práve to, že čo aj sme mali viackrát nejaké prípady, že tam je to rámcovanie toho príspevku. Že vlastne tým, že sa to povie povedalo tak, ako to bolo odznené, že vlastne vyznelo iba, že po polhodine asi polovica z nich štrngala kľúčmi, zdvihli sa, zostali, odišli, je vlastne úplne iný rámec, ako keď tam zaznie informácia, že toto nadväzovalo na nejaký predchádzajúci výrok premiéra na tej diskusii. A tým pádom vlastne ten príspevok vyznie úplne inak, než by vyznel, keby tam je tá komplexná informácia. To je ako ten problém.

O. Krivuš (04:10.20):

A aká je pravdepodobnosť, že neviem koľko bolo študentov, 30 dajme tomu, dostane v ten istý moment nápad vytiahnuť kľúče a začať štrngotať?

I. Tarabčák:

To už vlastne nie je akoby podstata toho príspevku, ale to už je vlastne samotný.

O. Krivuš:

V tomto súhlasím, že vyzerá to tak, že čakali proste na akúkoľvek vetu. Že vyšlo to teraz a premiér im ju dal. On im ju dal.

M. Dzurjanin:

To už je otázka do akej miery tých ľudí provokovať. Ale tí politici dnes fungujú tak, že keď neprovokuješ, si nezaujímavý.

K. Začková:

Nie si.

M. Dzurjanin:

Si nezaujímavý. Nie si zaujímavý. Dobre, ja som povedal všetko, aby sme sa pohli.

K. Začková:

Takže navrhujem, aby sme dali hlasovať.

O. Krivuš/M. Dzurjanin:

Takto, Ty si chcela ešte pridať. K 17. novembru čo máš?

K. Začková (04:11.21):

K 17. novembru, to skôr som ako... nebudem tu pridávať keď, toto Michal vysvetlil. Máš na to iný názor.

Ja mám proste pocit, že všetky tie reportáže, roky to sledujem, 17. november. Nielen, že sa to nikam nepohlo, ale ešte sa to pohlo do sféry hodnotenia súčasných politikov, ktorí dokonca vtedy možnože ani nefungovali, a neviem čo. Málo priestoru sa dáva historikom. Vieme napríklad Souček napísal *Soudobé dějiny 17. novembra*. V Česku je tam oveľa väčší historický prehľad o 17. novembri ako na Slovensku. Keď nebohý Zemko to hodnotil, tak on sám povedal, že na Historickom ústave to vôbec nehodnotili.

Za celé tie roky sa ten 17. november naozaj neanalyzoval a vôbec sa neanalyzovali ani tie desaťročia potom. A to je proste tá tragédia tých reportáží. Na mňa to jednoducho hrozne zle v konečnom dôsledku pôsobí. Aby sa k tomu vyjadroval pán Eštok. A kto tam bol ešte? Myslím, že Gašpar a kto? Tak ako mňa to preto ako... jednoducho ja to nepovažujem celkom za objektívne, aby Kňazko tam povedal pol vety a neviem kto tiež pol vety... Ako mne sa to, ten príspevok mal 10 minút.

A o tom, že boli demonštrácie, o tom sa tiež všeobecne vedelo z mnohých iných reportáží, ale celkovo ten 17. november nesplnil tú historickú objektivitu, ktorú má. Ak neberiem tú mechanickú do úvahy. Preto som to chcela navrhnúť.

[Presne o tom hovoril náš podnet.]

[...]

I. Tarabčák (04:13.47):

Tam z nášho pohľadu akoby odznali všetky tie informácie...

O. Krivuš:

Chápem kritiku z pohľadu dramaturgie, ale z pohľadu toho čo my hodnotíme, ja súhlasím s argumentáciou Kancelárie.

K. Začková:

Nie veď ako, vy ste ma v tej diskusii presvedčili. Ja to nebudem dávať na správne konanie.

O to nejde, ale ja chcem len povedať, že keď celkovo hodnotíme ten materiál, tie správy, možno aj preto je tá naša diskusia taká trochu neformálna, lebo sa nevyjadrujeme k jednému uzavretému materiálu. Toto je naozaj diskusia, ktorá...

O. Krivuš:

Práve preto by bolo dobré...

K. Začková:

...aj do pléna to možno hodiť.

O. Krivuš:

...alebo na ďalšom neformálnom stretnutí s Radou STVR, že by nám uľahčili prácu, keby skvalitnili svoju dramaturgickú prácu alebo sa zamerali na...

M. Dzurjanin:

...to sme im povedali.

K. Začková:

Ktorú stranu máš? Lebo je tu ešte jedna, 16-17. Ešte toto patrí k tomu. Aj toto patrí k tomu, 18-19.

O. Krivuš:

Možno skôr taká akože kvalita možno samotných príspevkov, ale samé osobe...

K. Začková (04:15.10):

Súhlasím, súhlasím. Presvedčili ste ma, presvedčili ste ma.

M. Dzurjanin:

Toto čo si Katka povedala na začiatku, že ako **nie je to v rozpore so zákonom, ale tá kvalita tam pokrívka, až by som povedal, že kríva na obidve nohy.**

[A preto záver bude aký? Nie je to v rozpore so zákonom. Aha.]

Ja súhlasím s vetou, že „verejnoprávne médium má pri takýchto témach osobitnú povinnosť poskytovať divákovi širší historicky ukotvený a pluralitný obraz, ktorý umožňuje pochopiť význam výročia a jeho aktuálny spoločenský rozmer“.

K. Začková:

Presne tak.

M. Dzurjanin (04:15.39):

No ale to je opäť akože priestor na nejaké diskusné relácie a príde mi trochu zvláštne, že najvýraznejšia redaktorka, ktorá sa tomu venovala, predovšetkým v rozhlase, tak dostala výpoveď – Soňa Gyarfášová. No tak ako kto to tam akože bude spracovávať? Naozaj, niet tam redaktorov v nejakom ako našom veku, ktorí v tom čase mali nejakých 20-30 rokov a vedia to posúdiť.

Však predsa, ten redaktor, ktorý by to vedel posúdiť, tak nemôže dať človeku, ktorý sa narodil akože po roku 89 alebo sa narodil, že mal dva roky vtedy, hej? Ten ako ten človek to vie tak sprostredkovane. A dnes už, dobre je už odvtedy nejakých 30, koľko, 7 rokov bude? To znamená, že naozaj vtedy ľudia, ktorí vtedy mali možno nejakých 30 rokov, tak majú dnes, už im ťahá na 70-ku. Ale to je pre mňa akože relevantný človek, ktorý sa k tomu vie vyjadriť.

Druhá vec, keď urobíme anketu, keby sme to mali robiť v tej vekovej skupine tých sedemdesiatnikov, tak oni povedia, že za vtedajšieho režimu sa žilo lepšie, lebo no, hej?

Ale no, lebo povedia jednak, že spomienkový optimizmus a potom, že ekonomická situácia. Ale akým spôsobom toto postaviť, že v podstate priorita bolo dodržiavanie ľudských práv a hlavne postaviť to v tej línii, že akým spôsobom sa naložilo s tým odkazom Novembra. Kam sa to dostalo za tých 37 rokov? Však si priznajme, že od februára 48 do novembra 89 bolo 41 rokov a teraz to už bude – koľko som to hovoril..., teraz bude 37 rokov. Takže o chvíľu už sme na tej úrovni ako tu bola tá červená totalita a akým spôsobom sme naložili s tými ideálmi Novembra? To je nosná téma, ktorá tam akože mala zaznieť.

K. Začková (04:17.43):

Ak dovoľíte, ešte k tomu jednému správne konaniu, kvôli tej cenzúre. Ja si myslím, že tam sa vyslovene, nehnevajte sa, ale tam sa vyslovene obišla napríklad Rada pre mediálne služby a podobný orgán, ktorý by vysvetlil, že dnes médiá si nemôžu dovoliť robiť čo chcú. Že existujú nejaké limity, že existuje dokonca aj na sociálnych sieťach model ako sa dajú niektoré veci zastaviť atď., atď. A tam chýbal tento pohľad. A toto je

veľmi dôležitý pohľad podľa mňa, ktorý v tej téme cenzurovaných oných chýbal. A preto ja sa prikláňam k správne konaniu v oboch prípadoch.

Navrhujem, ak nemáte nič, aby sme dali hlasovať.

O. Krivuš:

Počkaj, ktorých oboch?

K. Začková:

Tej cenzúry a tí študenti. Nie to čom som uvažovala, že by som možno dala navyše, to nie. Ale tieto.

O. Krivuš (04:18.43):

Pri tom eskalačnom kanáli, ja som bol naklonený nespustiť to správne konanie práve kvôli tomu, že sa na to pozerá ako komplexne...

M. Dzurjanin:

Si bol za?

O. Krivuš:

Som bol proti spusteniu správneho, ale keďže sa na to nemôžeme pozeráť komplexne, z pohľadu toho, že dva dni predtým vysielali reportáž. Z tohto pohľadu by sa mohol spustiť.

M. Dzurjanin:

V tomto prípade máme istý konflikt záujmov, ale je to fakt. Regulátor tam mal dostať priestor. Keď už sa tvárime, že chceme ísť po nejakej odbornej línii, tak ten regulátor by tam vysvetlil súvislosti, ako to fungovalo. Ako bol do toho zapojený. A vlastne by možno zjemnil tú polarizáciu. Lebo tí bývalí predstavitelia vlády vysvetľovali prečo to robili. Tí súčasní koalíčníci to tam výdatne kritizovali a teda keby tam zaznel ten názor takého akože odborného charakteru, tak určite by to prospelo. Takže tuto áno, dobre.

O. Krivuš (04:19.53):

Takže môžeme dať hlasovať o uznesení č. 1. - zo dňa 14.11, týka sa diskusie študentov v Poprade.

M. Dzurjanin:

Premiéra so študentmi.

O. Krivuš:

...áno, premiéra so študentmi v Poprade a teda tu je návrh Kancelárie začať správne konanie.

K. Začková:

Kto je za začatie správneho konania?

O. Krivuš (04:20.21):

Kto je za začatie správneho konania? [hlasuje sa]

Kto je za označenie podnetu za neopodstatnený?

I. Tarabčák:

Nie, nie, nie. Môže byť, že ZA a teraz PROTI, radšej.

[...]

O. Krivuš (04:20.42):

Čiže neprešiel.

M. Dzurjanin:

To znamená, že zastavujeme. Nie, už nemusíme, lebo v ostatných prípadoch zastavujeme.

I. Tarabčák:

Potom sa to spojí s tými neopodstatnenými. Čiže teraz ide o ten návrh ďalší.

O. Krivuš (04:20.55):

Ide o ten návrh č. 2, ktorý sa týka programu 19.11. - týka sa eskalačného kanálu a kde Kancelária navrhuje začať správne konanie. A ja s tým súhlasím. Môžeme dať hlasovať? Súhlasím.

K. Začková (04:21.15):

Súhlasíme. Ondrej Krivuš, Katarína Začková, Michal Dzurjanin.

O. Krivuš (04:21.20):

Ide o návrh uznesenia č. 3 - kde v podstate všetky ostatné body tohto podnetu sa uznávajú ako neopodstatnené. Kto je za?

Všetci traja.

K. Začková (04:21.41):

Navrhujem, aby sme teda ukončili bod 49 a odovzdávame slovo Adamovi Valčekovi, ktorý preberá vedenie senátu č. 1.